

CS

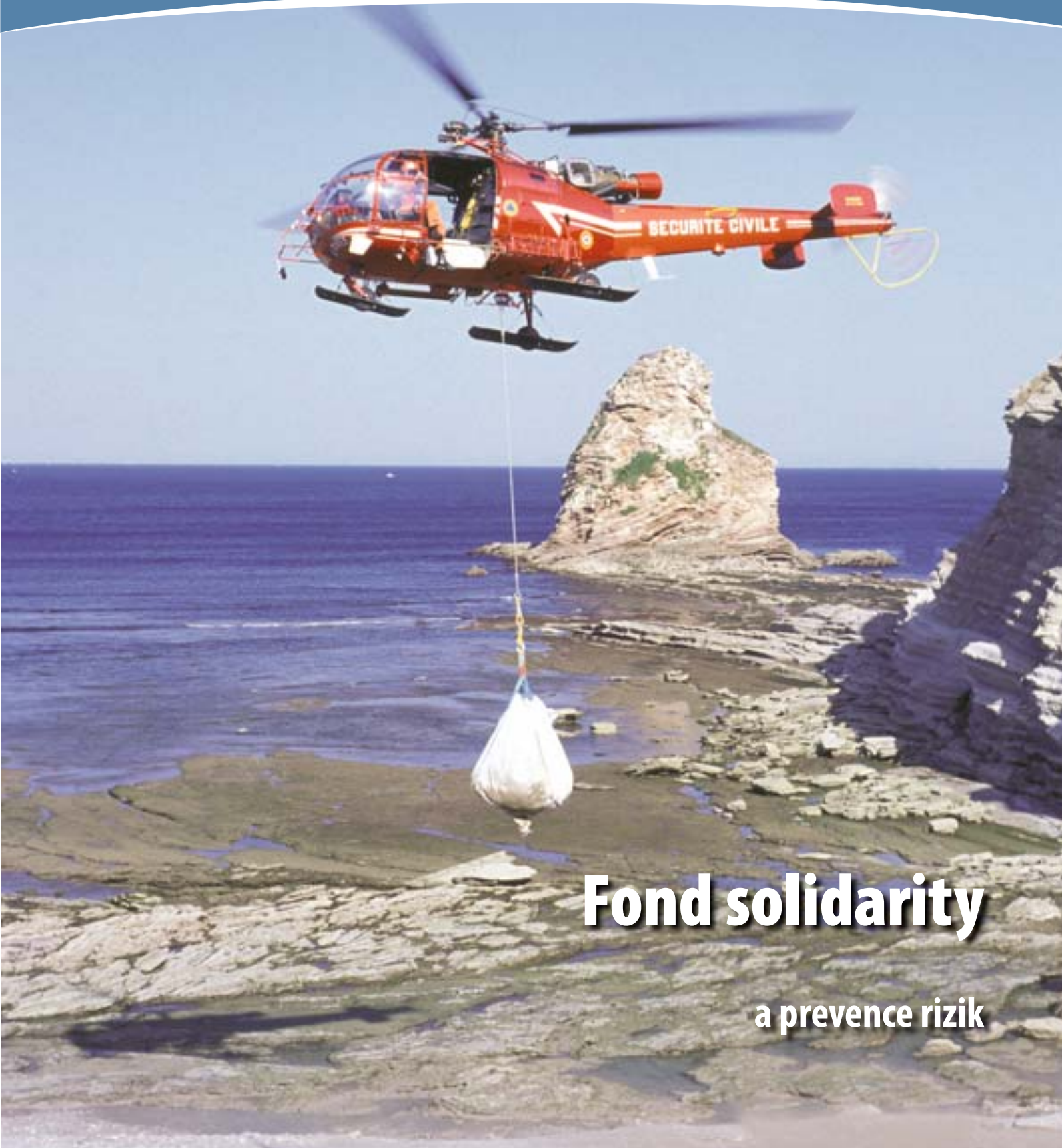

Evropská unie
Regionální politika

info regio

| Č. 15 | prosinec 2004 |

panorama

Fond solidarity

a prevence rizik

Obsah

Fond solidarity a prevence rizik

Unie vyjadřuje solidaritu

Pomocí Fondu solidarity, který byl založen po dramatických povodních v létě 2002, chtěla Evropská unie vytvořit nástroj umožňující vyjádřit finanční solidaritu s členskými i kandidátskými zeměmi, které postihnou výjimečné katastrofy.

Fond solidarity v Sasku (Německo) – Rychlá odpovídající reakce na záplavy ze srpna 2002

Rychlá náprava situace v Sasku, které silně postihly záplavy ze srpna 2002, obzvlášť dobře ukazuje cíl Fondu solidarity Evropské unie – co nejdříve po katastrofě obnovit technickou a sociální infrastrukturu.

Svědectví: Česká republika

FS EU v akci: Malta, Francie, Rakousko, Španělsko

Svědectví: Portugalsko

Reportáž: Francie – Záchrana departementu Gard

Departement Gard, který velké záplavy postihly dvakrát, využil Fondu solidarity Evropské unie (FS EU) k odstranění rozsáhlých škod, obnově infrastruktury a zdravotních i sociálně-vzdělávacích služeb, ale také k ochraně území a efektivnějšímu předcházení rizik. Celkem šlo o 115 akcí, představujících vzhledem k nutnosti dodržet stanovené krátké lhůty zcela mimořádný výkon v oblasti řízení. Návštěva u průkopníků FS EU.

Svědectví: Itálie

Prevence rizik coby priorita strukturálních fondů pro období 2007–2013

Na úrovni Evropské unie je nutný globální a integrovaný přístup vůči rizikům.

INTERREG v akci: Nizozemí, Atlantický prostor, Severní moře, Alpský prostor

3

10

12

13

14

15

18

19

21

Foto (strany): CEDRE (1, 21), propagátoři projektu (3, 4, 17), Préfecture de Provence-Alpes-Côte d'Azur (6, 13), European Space Agency (5), Istituto Nazionale di Fisica Nucleare (7), AEIDL (7, 16), Ministerstvo financí (7, 12), Dipartimento della protezione civile (8, 18), Sächsische Staatskanzlei (10), Malta's Planning & Priorities Co-ordination Division (13), Österreichisches Bundesministerium für Inneres (13), Parque Nacional marítimo-terrestre de las islas atlánticas de Galicia (13), Câmara Municipal de Monchique (14), Institution Maintenenon (15), Rijkswaterstaat-Directie Oost Nederland (19), Bulgarian Ministry of Energy and Energy Resources (20), IRMA (21), Interreg IIIB North Sea Programme Secretariat (21), Università degli Studi di Trieste (21).

Obálka: Odstranění ropné skvrny z lodi Prestige

Odpovědný redaktor: Thierry Daman, ES, GŘ Regionální politika

Tento informační bulletin je vytištěn v angličtině a francouzštině na recyklovaném papíře.

Tematický souhrn je k dispozici v 19 jazycích Evropské unie na internetové adrese
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_fr.htm

Text této publikace není právně závazný.

Unie je solidární

Johannes Wachter ⁽¹⁾

Řetěz solidarity během záplav v Německu v roce 2002

Pomocí Fondu solidarity, který byl založen po dramatických povodních v létě 2002, se Evropská unie rozhodla vytvořit nástroj umožňující vyjádřit finanční solidaritu s členskými i kandidátskými zeměmi, které postihnou výjimečné katastrofy.

V létě 2002 zažila střední Evropa záplavy bezprecedentního rozsahu, které rozvrátily sociálně-ekonomickou infrastrukturu celých regionů a poničily jejich kulturní i přírodní dědictví. Přímé škody v Rakousku, České republice a Německu, a o několik týdnů později i na jihu Francie, byly celkově odhadnuty na více než 15 miliard euro.

Dne 18. srpna 2002 se proto konal „povodňový summit“, na kterém se sešli vedoucí představitelé postižených států, a kde Dánsko coby předsednická země společně s Komisí EU vyjádřily přesvědčení, že tyto státy nesmí čelit

katastrofě samy. Bylo rozhodnuto o solidárním postoji Evropské unie a její Komise v následujících dvou týdnech ve svém sdělení navrhla založit nový specifický nástroj, jehož cílem bude čelit obrovským katastrofám rychlou mobilizací finančních prostředků ⁽²⁾. Oprávněnost k čerpání by měly jak členské země, tak i země kandidátské, se kterými probíhají jednání o přistoupení.

Evropský parlament i členské státy vyslovily této myšlence jednomyslnou podporu a projevíly společnou vůli takový Fond rychle uvést do chodu, aby se z něj dalo začít čerpat ještě před koncem roku 2002.

Nařízení Rady zřizující Fond solidarity EU

V rekordním čase, za méně než tři týdny od zveřejnění sdělení, představila Komise návrh na vytvoření „Fondu solidarity Evropské unie“ ⁽³⁾ (FS EU).

⁽¹⁾ Hlavní administrátor, Evropská unie, GŘ Regionální politika. Tento článek se opírá o zprávu Komise „Fond solidarity Evropské unie – Výroční zpráva 2002–2003 a bilance zkušeností nabytých během jednoho roku při používání nového nástroje“, konečná verze KOM/2004/397, přijato dne 26. května 2004.

⁽²⁾ Zpráva Komise, Evropského parlamentu a Rady „Reakce Společenství na záplavy v Rakousku, Německu a několika kandidátských zemích – Solidární iniciativa“, konečná verze KOM/2002/481.

⁽³⁾ Návrh nařízení zřizujícího Fond solidarity Evropské unie, konečná verze KOM (2002) 514, 18. září 2002.

Německo, léto 2002: když Labe opouští své koryto...

Komise také ihned zahájila jednání o tomto návrhu, během kterých se projeví dva hlavní směry: vůle nový nástroj přijmout a rychle uvést v činnost, ale i snaha dát záruky, které zabrání jeho příliš častému využívání, protože Fond musí fungovat pouze jako krajní řešení. Návrh Komise byl v důsledku v určitém počtu bodů značně zpřísněn.

Dne 11. listopadu 2002 přijala Rada nové Nařízení ⁽⁴⁾, které o čtyři dny později vstoupilo v platnost. Jeho hlavními rysy jsou:

- > Fond solidarity Evropské unie zasahuje „zejména“ v případě rozsáhlejších přírodních katastrof a pokrývá jak členské státy, tak kandidátské země, se kterými probíhají jednání o přistoupení. Původní návrh Komise zahrnoval technologické i ekologické katastrofy, ale snaha nedostat se do konfliktu se zásadou „znečišťovatel platí“ a vyhnout se situaci, kdy by odpovědná strana byla osvobozena od právní odpovědnosti za způsobené škody, nakonec vedla k omezení pole působnosti.
- > Katastrofy jsou označeny jako „rozsáhlejší“, pokud odhadované škody přesáhnou daný práh, stanovený buď na 3 miliardy euro (v cenách roku 2002) nebo na 0,6 % hrubého národního příjmu (HNP) země (Komise původně navrhovala 1 miliardu nebo 0,5 % HNP). Díky tomuto dvojímu kritériu lze vzít v úvahu jak ekonomické

kou sílu dané země, tak i její relativní prosperitu (viz tabulka současných limitů pro uvolnění prostředků z Fondu v absolutních hodnotách na každou zemi).

V této souvislosti je nutné poznamenat, že Komise bere v úvahu jen přímé škody. Škody nepřímé, plynoucí ze ztráty příjmů a výroby (u kterých neexistuje obecně přijatelná metoda srovnávacího hodnocení), se v úvahu neberou.

- > Výjimečně lze Fond využít i pro katastrofy nedosahující daných spodních limitů, a to v následujících případech:

1. Velká katastrofa v jedné zemi se dotýká i země sousední (bez ohledu na rozsah škod v této druhé zemi).
2. Došlo k „mimořádné“ regionální katastrofě. Taková situace ovšem podléhá zvláště striktním kritériím (viz dále); zákonodárce podobný případ hodlá brát jako jasnou výjimku a po Komisi požaduje, aby příslušné žádosti zkoumala „co nejpřísněji“. Jako doplňující opatření omezila Komise celkovou roční výši takovýchto příspěvků na 75 milionů euro.

- > Žádosti musí podávat národní vlády postižených zemí (nikoliv tedy regionální nebo místní úřady) a Komise je musí obdržet do deseti týdnů od dne vzniku prvních škod.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1012/2002, Úřední věstník L 311 z 11. listopadu 2002.

- > Zásahy Fondu se omezují na veřejné výdaje a mohou sloužit pouze k financování následujících akcí prvotní naléhavosti:
  - (a) obnově provozuschopnosti infrastruktury (energetika, vodohospodářství, doprava atd., ale také zdraví a vzdělávání);
  - (b) zajištění ubytování a financování záchranných služeb;
  - (c) zabezpečení preventivní infrastruktury a opatření k ochraně kulturního dědictví;
  - (d) vyčištění postižených oblastí, včetně přírodních zón.
- > Vyloučeny jsou pojištěné (nebo pojistitelné) škody a také čistě preventivní opatření. Byl-li do nařízení zaveden pojem „nepojistitelnosti“, je to jen proto, aby se neporušila zásada „znečišťovatel platí“, jakož i povinnost přijmout dostatečná preventivní opatření. V důsledku toho peníze z Fondu nehradí soukromé škody, včetně škodných událostí firem – pomoc je ve výše uvedených mezích určena pro veřejné statky, které většina zemí obvykle nepojišťuje.
- > Fond solidarity EU má být co možná nejméně byrokratický, proto se tu na rozdíl od strukturálních fondů nepočítá ani s plánováním, ani se spolufinancováním, ani s detailním mechanismem kontroly a podáváním zpráv. Uplatnění pomoci, včetně výběru projektů, je zcela ponecháno na státu, který ji přijímá. Komise se nicméně rozhodla provádět návštěvy v terénu (díky kterým mohou příjemci žádat o radu, pokud pociťují její potřebu), a může také ověřovat, zda je systém po-

skytování pomoci adekvátní a skutečněné kroky dostatečné, aby grant byl zcela využit v průběhu jednoho roku.

- > Komise a stát, který přijímá pomoc, uzavírají dohodu o implementaci stanovující minimální požadavky, pokud jde o rozdělení odpovědnosti, finanční kontrolu atd., a definující druhy činností, připadajících v úvahu. Po uzavření dohody Komise celý grant vyplatí a příjemce má rok na to, aby jej využil; tuto roční lhůtu již nelze prodloužit.
- > Šest měsíců po ukončení implementace předá přijímací stát Komisi svou závěrečnou zprávu prokazující správné použití pomoci, přičemž nepoužité – nebo nesprávně vynaložené – částky jsou vráceny. Komise poté celou operaci uzavře.

Limity rozsáhlejších katastrof v jednotlivých zemích v roce 2004

Země	Práh (miliony EUR)	Země	Práh (miliony EUR)
Belgie	1 596,775	Velká Británie	3 066,255
Dánsko	1 083,705	Bulharsko	99,563
Německo	3 066,255	Kypř	63,803
Řecko	849,027	Česká republika	424,259
Španělsko	3 066,255	Estonsko	38,082
Francie	3 066,255	Maďarsko	373,017
Irsko	634,065	Litva	87,039
Itálie	3 066,255	Lotyšsko	55,426
Lucembursko	116,321	Malta	25,119
Nizozemí	2 658,006	Polsko	1 212,140
Rakousko	1 273,720	Rumunsko	289,248
Portugalsko	757,625	Slovinsko	132,975
Finsko	837,714	Slovensko	152,626
Švédsko	1 518,971		

Limity pro rok 2004 odpovídají 0,6 % hrubého národního příjmu (údaje z roku 2002) nebo 3 miliardám v cenách roku 2002, tedy 3,066255 miliard euro, přesněji řečeno té z obou částek, která je nižší.

Financování solidarity

Významným problémem, který se při vytvoření Fondu solidarity objevil, bylo stanovení vhodného způsobu financování. Rozpočet Společenství neumožňuje v rámci finančních výhledů na léta 2000-2006 dát spolehlivě k dispozici dostatečné zdroje, takže bylo rozhodnuto neuvolňovat zdroje FS EU z normálního rozpočtu, nýbrž jej vybavit dodatečnými „čerstvémi“ financemi. Pokud se týče fiskálních postupů, bylo ovšem toto možné jen vytvořením nového „nástroje flexibility“ a revizí smluv o rozpočtové disciplíně mezi jednotlivými institucemi EU, tedy Radou, Parlamentem a Komisí. Fond může na tomto základě přidělovat subvence až do výše jedné miliardy euro ročně, pro každý individuální případ však bude uvolněna jen suma považovaná za nezbytnou a nevyužité zdroje nemohou být převedeny do následujícího rozpočtového období.

Satelitní snímek požárů v Portugalsku a Španělsku v roce 2003

Komise tedy nemůže o poskytnutí peněz z Fondu solidarity EU rozhodnout sama. Po důkladném prostudování žádosti může takové uvolnění jen navrhnout, načež je nutné projít celou rozpočtovou procedurou, aby bylo možné přijmout opravný rozpočet, který bude zahrnovat příslušnou částku, považovanou za nezbytnou. Komise prostě může grant poskytnout až poté, co jí k tomu Rada a Parlament dají zelenou.

Výhodou této procedury, která se může zdát těžkopádná a zabírající příliš mnoho času, je skutečnost, že do každého případu, kdy se některý stát dovolává evropské solidarity, plně zapojuje Parlament i Radu.

Výše pomoci

Nářízení Rady neobsahuje žádné konkrétní pravidlo, jak stanovit výši poskytované pomoci, zahrnuje však určité postupy, které je třeba dodržet, a to zvláště nutnost spravedlivého zpracování všech žádostí. Komise kromě toho, ve snaze dodržovat principy transparentnosti, solidarity a subsidiarity, přijala progresivní dvoustupňový systém: nižší sazba intervence (2,5 %) pro škody nedosahující limitu „rozsáhlejší katastrofy“, ke které se pak přidává vyšší sazba (6 %) pro část škod tento práh přesahující. Stejná metoda se používá i u mimořádných regionálních katastrof, jejichž škody nedosahují stanoveného minima, a pomoc poskytovaná v tomto případě tedy odpovídá 2,5 % celkových přímých škod.

Tato metoda umožňuje poskytnout během jednoho roku více grantů pro katastrofy rozdílného rozsahu, které zasáhly země s různou ekonomickou silou. Intenzita pomoci je rovněž výraznější u velkých katastrof než u těch menších a liší se i podle schopnosti postihnuté země čelit situaci svými vlastními prostředky.

Žádosti o uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU (listopad 2002 – září 2004)

	Země	Druh katastrofy	Rozsah	Poskytnutá pomoc (milióny EUR)
2002	Rakousko	Záplavy	rozsáhlejší	134
	Česká republika	Záplavy	rozsáhlejší	129
	Francie	Záplavy (Gard)	regionální	21
	Německo	Záplavy	rozsáhlejší	444
2003	Španělsko	Ropná skvrna (Prestige)	regionální	8,626
	Itálie	Zemětřesení (Molise/Pouilles)	regionální	30,826
	Itálie	Sopečná erupce (Etna)	regionální	16,798
	Itálie	Záplavy (severní Itálie)		zamítnuto
	Řecko	Nepříznivé zimní počasí		zamítnuto
	Portugalsko	Lesní požáry	rozsáhlejší	48,539
	Francie	Lesní požáry (jih Francie)		zamítnuto
	Španělsko	Lesní požáry (hranice s Portugalskem)	sousední země	1,331
	Malta	Záplavy	rozsáhlejší	0,961
	Itálie	Záplavy (Frioul-Vénétie Julienne)		zamítnuto
2004	Francie	Záplavy	regionální	19,625
	Španělsko	Záplavy (Malaga)		zamítnuto
	Španělsko	Lesní požáry		probíhá
Poskytnutá pomoc celkem				854,706

Francie: likvidační práce po záplavách na Rýně v prosinci roku 2003

Jak se uplatňuje Nařízení

Komise do září 2004 obdržela dosti překvapující celkový počet 17 žádostí o uvolnění peněz z Fondu solidarity (viz tabulka).

Jen pět z těchto žádostí bylo ovšem kvalifikováno jako „rozsáhlejší katastrofy“, kdy škoda přesahuje stanovený práh: záplavy v Rakousku, Německu a České republice v roce 2002, lesní požáry v Portugalsku a bouře a záplavy na Maltě v roce 2003. Žádost týkající se nepříznivého zimního počasí v Řecku nebyla shledána jako vyhovující danému kritériu. Žádost týkající se lesních požárů, které v roce 2003 postihly Španělsko, byla přijata v rámci kritéria „sousední země“ a deset dalších žádostí, tedy většina, spadalo do kategorie „regionální katastrofy“ (pouze jediná,

konkrétně ztroskotání tankové lodi *Prestige*, mimochodem nebyla přírodního původu).

Při analýze jednotlivých žádostí se záhy ukázalo, že některé základní pojmy Nařízení je nutné vysvětlit, aby je bylo možné použít v praxi. Komise ve své zprávě zveřejněné v roce 2004 ⁽⁵⁾ popsala problémy, se kterými se setkala, a také metodu, již vypracovala k zajištění spravedlivého a důsledného zpracování žádostí.

Itálie: Etna v činnosti na podzim roku 2002

Většina problémů se týká žádostí o výjimečné uvolnění peněz z Fondu z důvodu mimořádné regionální katastrofy. Toto uvolnění přitom musí splňovat tři podmínky: (1) katastrofa musí být „zejména“ přírodní, (2) musí postihnout většinu obyvatel regionu a (3) musí být prokázány závažné a trvalé dopady na životní podmínky a ekonomickou stabilitu regionu. Nařízení navíc podtrhuje nutnost věnovat zvláštní pozornost vzdáleným nebo izolovaným regionům.

Takováto kritéria s sebou ovšem přinášejí specifické problémy. Stát žádající o pomoc musí především poskytnout přesné označení postiženého regionu, včetně počtu obyvatel, kteří zde žijí, a musí též dokázat, že nejméně 50 % obyvatel utrpělo kvůli katastrofě osobní škodu nebo vážnou újmu. A dále – i když v těchto případech není povinnost dodržet administrativní hranice (protože na ty katastrofy nedbají), musí být postižený region alespoň sousední; kumulace geograficky roztržitých nepříznivých událostí není možná. Stejně tak musí být vzhledem k *raison d'être* Fondu solidarity EU dotčená oblast či populace významná v národním kontextu, což vylučuje čisté místní kalamity, pro které nelze smysluplně použít kritérium ekonomické stability. Negativní dopady na životní podmínky, jakými jsou dlouhodobé provizorní ubytování, dlouhotrvající nedostupnost normální infrastruktury (voda, energetika, hlavní dopravní tahy, telekomunikace atd.) a trvalé zdravotní riziko, je nutné prokázat, přičemž jejich předpokládané trvání musí být ne o mnoho menší než rok. V žádostech týkajících se centrálnějších regionů je navíc přece jen třeba uvést zvláště závažné důvody,

i když skutečností zůstává, že vzdálenost či izolace regionu není kritériem sama o sobě.

Aby mohla být katastrofa označena za „mimořádnou“ (neboť svou povahou, rozsahem škod nebo dopadem na daný region přesahuje to, co by se mohlo rozumně očekávat), musí být splněny všechny výše uvedené podmínky. V období od prosince 2002 do září 2004 ovšem došla Komise k závěru, že jen šest žádostí tohoto typu splňuje daná kritéria a navrhla uvolnění peněz z Fondu; čtyři další žádosti byly zamítnuty.

Rekonstrukce mostu v oblasti Plzně
(Česká republika)

Pont du Gard (Francie): v popředí je ochranná zeď, která byla postavena za pomoci FS UE

⁽⁵⁾ Viz poznámka 1.

Poučení

Důvod, který vedl ke zřízení Fondu solidarity, a koncept stojící v jeho pozadí, odpovídají vůli vybavit Unii nástrojem umožňujícím vyjádřit finanční solidaritu s členskými i kandidátskými zeměmi postiženými katastrofou tak nezvyklých rozměrů, že jejich schopnost jí čelit je na samé hranici jejich možností. Za těchto okolností – v duchu principu známého jako subsidiarita – souhlasily členské státy s uvolněním finančních zdrojů mimo normální rozpočet Společenství.

Při pěti velkých katastrofách, kdy byly od roku 2002 na odstranění jejich následků uvolněny peníze, se ukázala efektivnost Fondu solidarity a skutečnost, že svou funkci plní. Skutečností nicméně zůstává, že několik administrativních zlepšení a racionalizace rozpočtové procedury by mohly současné vyplácení grantů ještě urychlit. V případech, které nespádají do hlavního pole působnosti Fondu, musí být závěr opatrnější. Žádosti o uvolnění peněz pro odstranění následků nepříznivých událostí, jejichž škody jsou pod prahem „rozsáhlejších katastrof“, totiž představují většinu, nikoliv výjimku, a vyhodnocení odpovídajících specifických kritérií se v některých případech ukázalo obtížné a časově náročné.

Přes určité nedostatky a kritiku Rady týkající se nedostatečné přísnosti při uplatňování kritérií lze dojít k závěru, že i u výjimečných případů Fond obvykle fungoval více méně uspokojivě. Na druhou stranu nedávné žádosti ukázaly na tendenci žádat i přes jasné instrukce, týkající se pole působnosti Fondu, pomoc také u katastrof malého rozsahu. Zůstává otázkou, zda tato skutečnost bude mít nějaké důsledky i v rovině legislativní.

A zítra?

Ve své zprávě z 26. května 2004 Komise uvádí, že po méně než dvou letech fungování je ještě příliš brzy na definitivní vyhodnocení, pokud se fungování Fondu týče, jakož i na navrhování podstatné změny předpisů, a to i přes již zjištěné problémy.

Také se čím dál jasněji ukazuje, že Fond solidarity i různé jiné nástroje Společenství, které jsou dnes k dispozici, nejsou bezpochyby dostatečné k tomu, aby Unii umožnily přiměřeným způsobem reagovat na všechny dopady velké krize, při kterých by byla žádoucí akce na evropské úrovni. Takovými nepříznivými situacemi by mohly být například teroristické útoky, rozsáhlé havárie technologického charakteru nebo ohrožení veřejného zdraví.

Podobné úvahy vedly Komisi k tomu, že do svého Sdělení o finančních perspektivách pro období 2007–2013 ⁽⁶⁾ zahrnula návrh, jehož cílem je spojit akce a nástroje, které na evropské úrovni již existují, s některými novými nebo doplňujícími iniciativami do jediného nástroje solidarity a rychlé reakce. Ten umožní společný přístup k naléhavým situacím a v případě velkých katastrof dá občanům skutečně evropskou odpověď. Takovýto nástroj rovněž poskytne granty na pomoc obětem terorismu a na uspokojení potřeb civilní ochrany a pomůže se vyrovnat s krizemi v oblasti veřejného zdraví či následky jiných přírodních katastrof. Práce teprve začala...

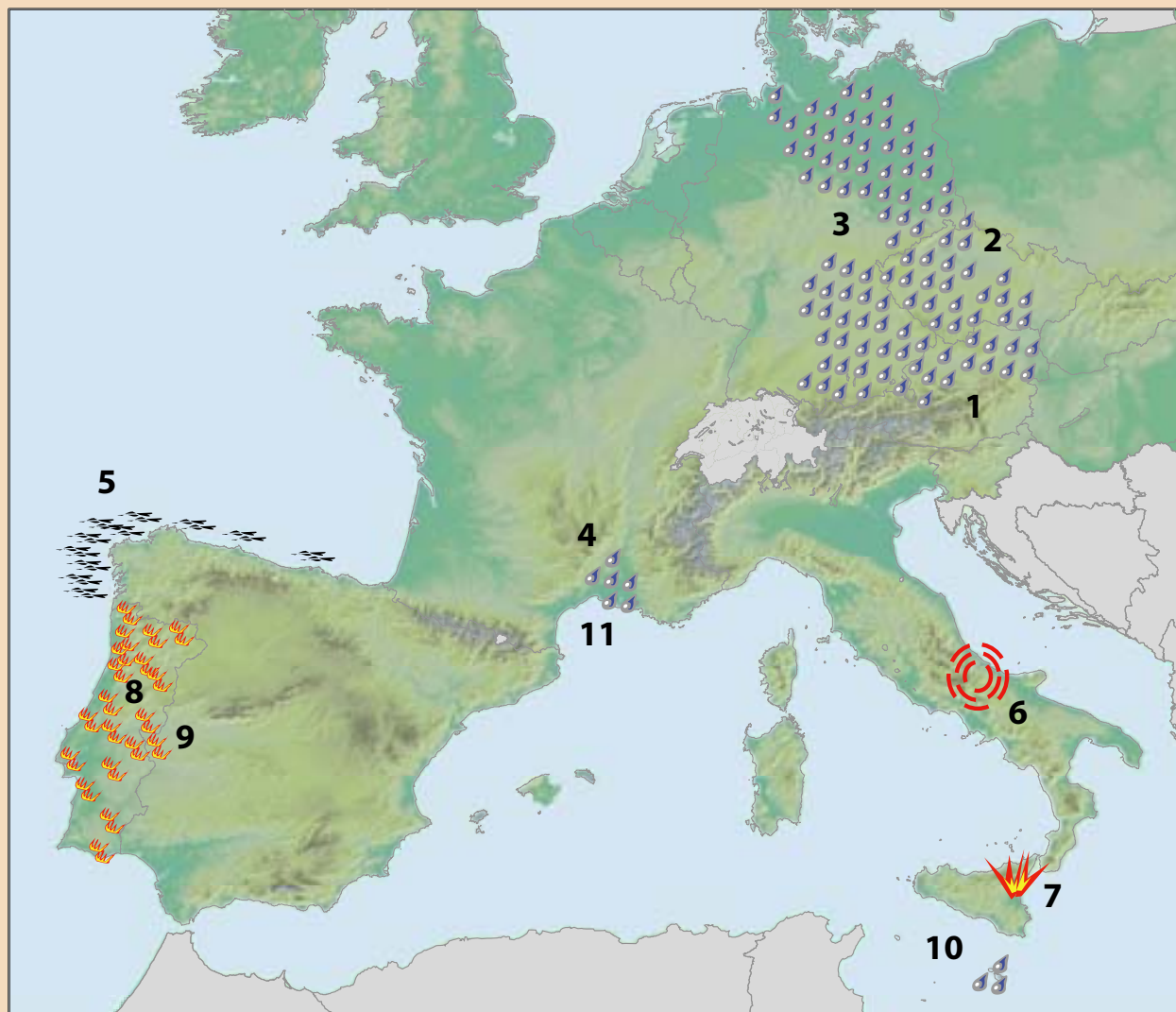

Provizorní škola pro postižené obyvatele města San Giuliano di Puglia (Itálie), financovaná FS EU

⁽⁶⁾ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu: Finanční perspektivy na období let 2007–2013, konečná verze KOM(2004) 487, 14. července 2004.

Fond solidarity Evropské unie (FS EU)

Čerpání z Fondu solidarity EU v období listopad 2002 až září 2004

2002		Mil. EUR	2003		Mil. EUR	2004	Mil. EUR
1 Rakousko	Záplavy	134,000	5 Španělsko	Ropná skvrna	8,626	11 Francie (Rhône)	Záplavy 19,625
2 Česká republika	Záplavy	129,000	6 Itálie	Zemětřesení	30,826		
3 Německo	Záplavy	444,000	7 Itálie (Etna)	Sopečná erupce	16,798		
4 Francie (Gard)	Záplavy	21,000	8 Portugalsko	Požáry	48,539		
			9 Španělsko	Požáry	1,331		
			10 Malta	Záplavy	0,961		

Fond solidarity v Sasku (Německo)

Rychlá a flexibilní odpověď
na záplavy ze srpna 2002Ulrich Kraus ⁽¹⁾

Rychlá náprava situace v Sasku, regionu, který v srpnu 2002 silně postihly záplavy, je obzvlášť dobrým příkladem cíle Fondu solidarity, totiž co nejdříve po katastrofě přispět k obnovení technické a sociální infrastruktury.

Závěsný most v Grimmě před a po zásahu FSUE

Velmi silné srážky, které od 10. do 19. srpna 2002 postihly především oblast horního povodí Labe a jeho přítoků, měly za následek povodně tak zničujícího rozsahu, jaké Německo – a konkrétně spolková země Sasko – nikdy nezažily. Obrovské množství vody, jejíž průtok dosahoval místy až více než 400 ml na m² za 24 hodin, nakonec 12. srpna vzedmuly přítoky Labe, protékající Krušnými horami, a silné proudy, které si prorazily cestu úzkými údolními hor, braly vše, co jim přišlo do cesty. Po tomto prvním náporu následovalo druhé rozvodnění řeky, která nasbírala mimořádné objemy vody z mnoha českých i německých přítoků, takže 17. srpna dosáhlo Labe v Drážďanech historického rekordu 9,40 m, čímž byla o přibližně 70 cm překročena nejvyšší hladina zaznamenaná v tomto hlavním městě Saská, jenž bylo záplavami postihnuto nejvážněji.

Nejdramatičtější důsledkem této katastrofy v Sasku byla smrt dvaceti osob, které voda odnesla. Zaplaveny byly přibližně dvě třetiny této spolkové země a škodu utrpělo 25 000 obydlí, z nichž 400 bylo zcela zničeno. Poškozeno nebo zničeno bylo také přibližně 740 km saských silnic, 466 mostů a 20 % železničních tratí. Přibližně každá desátá zdejší nemocnice musela být kvůli záplavám evakuována a povodně se dotkly i 280 sociálních zařízení – domovů důchodců, ústavů pro postižené atd. Voda navíc vážně poškodila velký počet památek

a kulturních staveb, jakou je například slavná drážďanská opera nebo muzeum Zwinger, a voda řádila i v téměř 12 000 podnicích (které zaměstnávaly přibližně 100 000 osob), což v některých případech vážně a trvale narušilo jejich činnost.

Celkově došlo v Sasku ke škodným událostem v počtu 100 000 a výše nahlášených škod dosáhla přibližně 8,7 miliard euro, z nichž dle kritérií programů pomoci přibližně 6,7 miliard připadá na takové, jež mohou být odškodněny. Jedna miliarda euro byla vyplacena ze soukromých fondů (např. jako pojistné, z několika sbírkových kont nebo z vlastních fondů postižených osob), o zbývajících přibližně 5,75 miliard euro se pak postaraly státní prostředky z Fondu solidarity Evropské unie (FS EU) a Fondu pomoci při rekonstrukci Spolkové republiky Německo, přičemž ten prvně jmenovaný poskytl přibližně 4,8 miliard euro. Sasko a konkrétní postižená města nicméně budou muset v průběhu příštích let samy vyplatit ještě přibližně 950 miliónů euro výhradně na poškozenou infrastrukturu, aby veškeré stopy po katastrofě mohly zmizet.

⁽¹⁾ Kancléřství spolkové země Sasko, ředitel Odboru pro rekonstrukce.

Už během záplav vznikl útvar zaměřený na rekonstrukci, jehož cílem bylo koordinovat nezbytné programy pomoci. Šlo zejména o to, postarat se o obyvatele nejvíce postižených oblastí a obnovit k těmto lidem přístup po komunikacích. Za tímto účelem musel být v první fázi provizorně obnoven velký počet silnic, které byly doslova odneseny povodňovou vlnou, ale i mostů, vodovodů a plynovodů.

Bylo také nutné správně stanovit rozsah škod a dohodnout společná kritéria, která by mohla sloužit jako základ k jejich ocenění a k odhadu nákladů na rekonstrukci. Při stanovení bilance pohromy byly vzaty v úvahu pouze škody způsobené přímo záplavami, jako je zničení obydlí, podniků nebo infrastruktury; v potaz se nebraly škody nepřímé, například ztráty příjmů, které vykazovaly podniky, protože takové vyčíslení se ukázalo jako nesmírně obtížné. Výpočet přímých škod byl každopádně svěřen širokému spektru znalců z celého Německa i ze zahraničí.

Dne 11. prosince 2002 se Evropská komise rozhodla poskytnout Německu pomoc z Fondu solidarity EU ve výši 444 milionů euro s cílem spolufinancovat opatření naléhavé pomoci, která byla přijata při záplavách v srpnu zmíněného roku. Dohoda o uplatnění tohoto rozhodnutí pak byla mezi Evropskou komisí a Německem podepsána následující den.

Vzhledem k federální struktuře Německa spadá použití financí z FS EU do kompetence jak federálních úřadů, tak úřadů daných spolkových zemí. V Sasku se uplatnění prostředků Fondu solidarity ujaly tři různé administrativní stupně pod záštitou Odboru pro rekonstrukci, podléhajícího kancléřství této spolkové země. Úkolem odboru (který řídil koordinaci a organizaci finančních pomoci mezi jednotlivými úrovněmi kompetencí) bylo zejména:

- > řešit praktické detaily s federální vládou a Evropskou komisí;
- > stanovit procesní způsoby;
- > vyřešit problémy použití pomoci s jednotlivými kompetentními odbory a odděleními pověřenými přidělováním pomoci.

Konkrétní provádění připadlo na různá kompetentní ministerstva. Jejich úkolem bylo zejména na technické úrovni konkretizovat financovaná opatření a zajistit administrativní použití i kontrolu pomoci Fondu solidarity EU.

Nezávislý orgán spadající pod ministerstvo financí Sas-ka potvrdil správné využití prostředků, když předtím kontrolou zjistil, že příjemci grantů a úřady pověřené jejich přidělováním pomoc použily v souladu se stanovenými cíli. Díky dlouholeté zkušenosti jednotlivých úřadů při spravování strukturálních fondů byla tato kontrola provedena velmi efektivně.

Z 265 milionů euro přidělených Sasku z Fondu solidarity EU bylo přibližně 60 % použito jako příspěvek na opatření k ochraně a boji proti záplavám přímo během katastrofy, kdy šlo zejména o financování záchranných zásahů. Z FS EU se ale kryly také náklady spojené s evakuací a provizorním ubytováním postižených obyvatel, jakož i s jejich stravováním a zdravotnickou péčí při a po neštěstí. Konečně FS EU financoval i okamžité akce, jejichž cílem byla likvidace škod způsobených vodou – čištění, odklizení suti a odvážení zeminy naplavené vodou, tedy činnosti nutných pro prvotní obnovu zničené infrastruktury.

Zbývajících 40 % evropské finanční pomoci pro Sasko bylo poskytnuto na okamžitá opatření směřující k odvrácení veškerého bezprostředně hrozícího nebezpečí, jakož i k obnovení zcela zničené infrastruktury – silnic, říční a sociální i zdravotní – a k ochraně kulturního dědictví. Dobrým příkladem byly záchranné akce na drážďanském Theaterplatz, kde se nachází tak prestižní budovy, jako je budova Semper opery, Zwinger nebo Taschenbergský palác. Toto nádherné prostranství se totiž 12. srpna 2002 stalo obětí řeky Weisseritz, která ho v mžiku zaplavila.

Díky neobyčejně rychlému přijetí – i v průběhu vlastní katastrofy – různých opatření týkajících se ochrany, odklizení a oprav, z nichž velká část byla financovaná za pomoci Fondu solidarity EU, se spolkové zemi Sasko podařilo škody způsobené záplavami omezit. Hbitost, se kterou bylo uklízení prováděno, zabránila vypuknutí nemoci, a tato rychlost rovněž umožnila obnovit za pouhých několik dní přístup po silnicích a jiných veřejných komunikacích do nejpoškozenějších oblastí, zejména uprostřed údolí hluboko zaříznutých do Krušných hor a zbrzděných přítoky Labe. Během několika týdnů bylo obnoveno napojení na veřejnou kanalizaci a plynovod, během několika měsíců se navíc podařilo odstranit škody způsobené na kulturních a historických památkách, které se tak mohly velmi rychle znovu otevřít veřejnosti.

Saská vláda si stanovila za cíl odstranit škody způsobené záplavami ze srpna 2002 v maximální možné míře do konce roku 2004. Cílem obnovovacích prací byla rovněž trvalá rekonstrukce, díky které by bylo možné v případě nových povodní škody snížit na minimum; za tímto účelem byly přijaty i regionální předpisy, např. saský vodní zákon. Dnes, dva roky po strašlivých událostech, lze bez obav potvrdit, že cíle bylo dosaženo, vzhledem k rozsahu škod však takový výsledek nepřišel sám od sebe. Rozhodující úlohu dozajista hrála podpora z FS EU, a to jak v rovině materiální, tak pokud jde o rychlost provádění oprav. V tomto ohledu urychlilo v Sasku i v jiných místech provádění rekonstrukčních opatření zejména pravidlo, které nařizuje spotřebovat finance Fondu solidarity EU ve lhůtě jednoho roku.

Česká republika

„Uplatnění Fondu solidarity Evropské unie v České republice“

Dominika Heřtová, ředitelka programu, Centrum zahraniční pomoci, ministerstvo financí České republiky

Česká republika byla v srpnu 2002 vystavena extrémním meteorologickým podmínkám, zejména přívalovým deštům, které způsobily pustošící záplavy. Tyto povodně zasáhly devět ze čtrnácti krajů země, přičemž 17 osob přišlo o život a 200 000 lidí muselo být evakuováno. Zcela zaplaveno bylo 6 % území státu a celkové škody byly vyčísleny na více než 2,3 miliardy euro.

Díky Evropské komisi, která na katastrofu rychle reagovala zřízením Fondu solidarity Evropské unie (FS EU), mohly postižené české kraje takřka okamžitě čerpat z pomoci částku 129 milionů euro, která byla republice přidělena v prosinci 2002. Jejím rozdělením bylo pověřeno Centrum zahraniční pomoci ministerstva financí, za vyčíslení nákladů, které měly nárok být hrazeny FS EU, však byly zodpovědní především koneční příjemci, tedy obecní úřady, kraje a různé národní celky, asociace, soukromé podniky na výrobu a distribuci energií atd.

Pomoc byla nejprve přidělena na naléhavé práce a obnovu hygienické infrastruktury, protože bylo nutné financovat náklady spojené s provizorním ubytováním evakuovaných osob a obnovením dodávek vody a elektřiny. V městských oblastech pak byla pomoc soustředěna na vyčištění a vysušení budov a odvoz bahna a odpadků, zatímco v zemědělských oblastech peníze pomohly financovat odklizení zeminy a opravy i dočasné zpevnění říčních břehů.

Kromě těchto naléhavých opatření byla podstatná část příspěvku z FS EU věnována též na obnovu dopravní infrastruktury, od chodníků a místních spojů po mosty a železnice. Významná finanční podpora byla určena také na obnovu městských oblastí, jakož i na čištění pitné vody a zpracování vod odpadních.

Vzhledem k tomu, že charakter způsobených škod byl podobný ve všech krajích, které záplavy z roku 2002 postihly, byly zmíněné činnosti prováděné v každém z nich předmětem činnosti Fondu solidarity EU. Uskutečnilo se však rovněž několik specifických akcí. Částka 3 169 371 euro například přispěla na záchranu památníku Tereziín, kdy šlo o to, celou tuto jedinečnou pevnost ochránit, vyčistit starý odvodňovací systém a provést základní

opravy. Částka 466 099 euro byla pak určena na záchranu historických archivů a jiných vzácných dokumentů, které povodeň zasáhla. Po katastrofě totiž musely být archivy okamžitě zmrazeny, aby se ještě víc nepoškodily, ovšem rozmrazování, dezinfekci a sušení lze provádět jen postupně a ukázalo se, že jde o velmi nákladné operace. Příspěvek FS EU umožnil pokrýt část nákladů.

Nejvážnější škody napáchala povodeň v Praze (včetně jejího historického centra) a ve Středočeském kraji. Hlavní město obdrželo celkovou částku 60 187 314,50 euro, přičemž fondy umožnily financovat opatření týkající se ubytování a veřejné dopravní infrastruktury, zejména čištění a vysušování zatopených stanic metra. Většina peněz přidělených městu šla ale na obnovu kulturního dědictví a na zdravotnictví, zatímco zbývající částky byly přiděleny školství, obnově městské veřejné zeleně a také pražské ZOO. Specifický příspěvek byl pak určen na úklid a opravu nejvíce postižené čtvrti Karlín.

Prevence

Povodně ze srpna 2002 byly extrémní povahy. Období, kdy by se podobné podmínky na hlavních tocích mohly zopakovat, se odhaduje na 500 až 1000 let... V takových případech je nemožné přijmout dostatečná opatření, která by zcela zabránila škodám. Po záplavách roku 2002 byla nicméně provedena analýza platných opatření a postřehy i doporučení, vyplývající z těchto analýz, jsou v současnosti zahrnuty do systému ochrany proti velké vodě na celostátní i krajské úrovni. Při tvorbě rámce podpory Společenství i Strategického plánu hlavního města Prahy se pak vzala v úvahu i možnost financovat preventivní opatření proti povodním ze strukturálních fondů.

Čerpání z Fondu solidarity EU bylo v České republice ukončeno v lednu 2004. Příspěvek sehrál významnou úlohu při pomoci českým krajům vypořádat se s důsledky záplav ze srpna 2002. Všichni aktéři vnímali pomoc jako příklad solidarity a rychlého zásahu ze strany Evropské unie.

Kontakt:

Dominika.Hertova@mfcrcz

MALTA

Zásah na Maltě a Gozu

Celkové náklady: 30 172 291 EUR
Příspěvek EU: 961 220 EUR

„Od 15. do 17. září postihly maltézké souostroví velmi silné vichřice doprovázené deštěm, které způsobily záplavy a velké materiální škody. Pomoc poskytnutá Evropskou unií z Fondu solidarity přispěla k úhradě nákladů spojených s následujícími opatřeními: vyčištění a oprava vodovodní sítě; obnova elektrické rozvodné sítě; oprava silniční sítě; konstrukční práce na zpevnění některých veřejných budov; vytěžení a odvoz trosk z vodních toků; záchranné operace; ochrana a obnova míst kulturního dědictví.“

Marlene Bonnici, generální ředitelka, Koordinace plánování a priorit
info.ppcd@gov.mt
Internet: <http://ppcd.gov.mt>

RAKOUSKO

Obnova infrastruktury

Celkové náklady: 194 000 000 EUR
Příspěvek EU: 134 000 000 EUR

„Záplavy ze srpna 2002 způsobily velmi rozsáhlé škody na veřejné infrastruktuře, které byly odhadnuty na 2,9 miliardy euro. Postiženy byly zejména Horní Rakousy, Dolní Rakousy a spolková země Salzburg. Šedesát procent pomoci z Fondu solidarity bylo použito na urgentní opravy dopravní infrastruktury, tedy železnic, vodních toků a silnic, třicet pět procent sloužilo k zajištění břehů vodních toků, zbytek přispěl k vyčištění přírodních oblastí, jakož i k obnově zásobování vodou a energiemi a opravě telekomunikací a škol.“

Siegfried Jachs, rakouský ministr vnitra
siegfried.jachs@bmi.gv.at

FRANCIE

Rhône: pomoc postiženým a prevence záplav

Celkové náklady: 870 000 000 EUR
Příspěvek EU: 19 625 000 EUR

„V březnu 2004 Fond solidarity Evropské unie poskytl urgentně finance na odstranění nepojištěných škod způsobených záplavami z prosince 2003 v deltě Rhôny, v regionech Languedoc-Roussillon a Provence-Alpes-Côte d'Azur. Řeka tehdy dosáhla své nejvyšší úrovně od dob, kdy je její průtok měřen. Evropská pomoc byla okamžitě po přijetí v červnu 2004 použita k uhrazení nákladů na záchranné práce (pomoc postiženým), zejména však na obnovu staveb a ochranu proti povodním dle koherentního globálního plánu, jehož cílem je zvládnutí záplavových situací v celém povodí Rhôny, od Ženevského jezera po Středozemní moře. Tyto práce, které dosud probíhají, umožní obnovit nutnou ochranu proti zvýšenému riziku záplav, které je součástí příchodu zimy.“

Frédéric Dohet, náměstek generálního tajemníka pro regionální záležitosti, prefektura kraje Provence-Alpes-Côte d'Azur
Frederic.DOHEt@paca.pref.gouv.fr

ŠPANĚLSKO

Odstranění ropné skvrny z lodi *Prestige*

Celkové náklady: 12 600 000 EUR
Příspěvek EU: 8 626 000 EUR

„Národní přímořský park atlantických ostrovů v Galicii tvoří několik ostrovů (Ons, Cie a Salvora) a mořské dno i šelf, které je obklopuje. Toto nesmírně bohaté a různorodé přírodní prostředí, útočiště mnoha ptáků a podmořských druhů, bylo přímo zasaženo ropnou skvrnou způsobenou potopením tankeru *Prestige* v listopadu 2002. Odstraňování ropy a čištění postižených oblastí zajišťovala záchranná akce, ke které byl povolán veškerý personál sítě španělských národních parků. Ručně bylo vyčištěno přibližně 10 000 hektarů pobřeží a mořského dna, přičemž byly vyzkoušeny i pokusné metody jako hydročištění a bioobnova, které byly poté rozšířeny na celé postižené pobřeží. Evropská komise tuto činnost odměnila, když se 15. prosince 2003 rozhodla poskytnout z Fondu solidarity pomoc ve výši 8 626 000 euro.“

Jesús Casas, ředitel plánování a technického programování, Samosprávný úřad národních parků
jesus.casas@oapn.mma.es

Portugalsko

„Fond solidarity EU reaguje na požáry z léta 2003 v Monchique“

Carlos Tuta, starosta obce Monchique, člen Výboru regionů

Monchique (5 400 obyvatel) se od ostatních obcí v kraji Algarve liší tím, že u ní nejsou pláže, ale rozsáhlá lesní plocha. Území spadající pod obec, na kterém se nachází hora Fóra (903 m), nejvyšší bod jižního Portugalska, zahrnuje také horskou oblast,

představující skutečný doplněk k turistické nabídce Algarve. Jako v celém kraji i tady je ostatně turistika hlavní ekonomickou aktivitou, přičemž další zdroje jsou spojené s chovem (zejména prasat) a těžbou dřeva (zejména eukalyptů).

V létě 2003 postihly oblast silné požáry, které propukly na 82,5 % území a proměnily v popel zemědělské i lesní podniky, chovy i obydlí, vybavení i infrastrukturu. Soupis škod zahrnuje 79 zrušených domů, mezi nimiž bylo 44 trvale osídlených. Zničeno bylo také několik chovných farem, často i s dobytčím.

Pokud jde o přírodní bohatství, pohltily požáry obrovské plochy, na kterých se pěstovaly eukalypty, korkové duby, borovice, kaštanovníky a také rozsáhlé oblasti keřů. V jiných místech plameny zasáhly destruktivně především zahrady a sady.

Katastrofa nejen že bezprostředně zničila objekty kulturního dědictví regionu, ale měla i velmi neblahé, dlouhodobé následky pro horské hospodářství Algarve a udržení obyvatel v určitých oblastech.

Mnoho škod bylo též zjištěno na veřejné infrastruktuře, ať už jde o silniční a říční síť, zásobování vodou a její čištění nebo jiné vybavení. Dále bylo zničeno dopravní značení a ucpány říčky, kanály i jiné vodní cesty, zanesené nečistotami.

Zatarasené přístupy, zablokovaná vodovodní potrubí a vodní díla, zničená nebo zmizelá signalizace, to vše podnítilo k činnosti obec, která zasáhla s cílem obnovit životní podmínky obyvatel a předejít budoucím rizikům.

Místní úřady ovšem neměly na takové opravy dostatečné prostředky, a proto předložily Fondu solidarity Evropské unie (FS EU) žádost týkající se několika projektů na pročištění a uvolnění vodních toků, obnovu a vyčištění zemědělských a lesních cest, rekonstrukci silniční signalizace na hlavních postižených úsecích a opravu další poničené občanské vybavenosti.

Navrhované akce byly odhadnuty na 2 714 102,84 euro a všechny byly schváleny. V říjnu 2004 se dokončilo přibližně 60 % prací, ostatní projekty jsou ve fázi zadávání nebo s nimi bylo právě započato.

Uskutečněné operace financované ze zdrojů FS EU umožnily návrat obyvatel k normálnímu životu, a to nejen díky opravám materiálních škod, ale i díky tomu, že jim tato podpora určitým způsobem pomůže, aby „otočili stránku“, pokud jde o důsledky katastrofy, protože se zmírní obtíže a ztráty, jichž byli svědky.

Kontakt:

presidente@cm-monchique.pt

Internet:

<http://www.cm-monchique.pt>

Francie: Fond solidarity EU bojuje proti záplavám

Záchrana departementu Gard

Departement Gard, který dvakrát postihly velké povodně, využil Fondu solidarity Evropské unie (FS EU) k odstranění rozsáhlých škod, obnově infrastruktury a zdravotních i sociálně-vzdělávacích služeb, ale také k ochraně území a efektivnějšímu předcházení rizik. Celkem šlo o 115 operací, představujících vzhledem k nutnosti dodržet stanovené krátké lhůty zcela mimořádný výkon v oblasti řízení. Panorama tyto průkopníky FS EU navštívila.

V Sommières, povodně na řece Vidourle dosáhly do výšky prvního poschodí domů

„FS EU, to je opravdová pomoc!“ prohlašuje hodně nahlas Jean-Pierre Hugues. „Dvacet jedna milionů euro poskytnutých během osmi měsíců – tomu říkáme podpora hospodářství!“ A pan prefekt ⁽¹⁾ ví, o čem mluví: během dvou let musel ve svém departementu dvakrát nasazení Fondu solidarity koordinovat.

Departementem Gard (Languedoc-Roussillon), který se nachází mezi Francouzským středohořím (Massif Central), Středozemním mořem a Rhónou, protékají dravé vodní toky, takže je zvláště náchylný k záplavám. Ve dnech 8. a 9. září 2002 toto území zažilo prudké stoupání hladin řek, způsobené tím, čemu francouzští meteorologové říkají „Cévenolská epizoda“ – v horách Cévenny, tvořících severní hranici departementu, dojde k prudkým bouřím, a voda se pak rychle valí k pobřežním nížinám. Deště jsou někdy tak silné a vydatné, že ani řečiště, ani hráze vystavěné v průběhu

staletí prostě nejsou schopny obrovské masy vody pojmout. Jde o jev běžný koncem léta, ale v září roku 2002 dosáhly srážky nejvyšší úrovně od chvíle, kdy začaly být měřeny, a vyvolaly povodně s dramatickými následky: 23 mrtvých, 300 obcí (z celkového počtu 353) v různých stupních závažnosti zasažených, materiální škody odhadované na 830 milionů euro...

„V Alès jsem poprvé pochopil životní důležitost komunikací“, říká Samuel Glaïron-Rappaz z odboru územního plánování a místního rozvoje Prefektury v Gard. „Vidět v 21. století ve Francii město s 50 000 obyvateli zcela odříznuté od světa je opravdu zážitek!“ Ano, celá aglomerace Alès zůstala na dvacet čtyři hodin naprosto izolovaná v důsledku prudkého, nenadálého vystoupení řeky Gardon z břehů, které poničilo veškerou komunikační infrastrukturu, včetně sítí a antén GSM.

(1) Ve Francii zastupuje stát v každém ze 100 departementů země prefekt.

„Bylo to 9. září v 6:30 ráno... Řeka Gardon dosáhla do výše jednoho metru nad mostní zábradlí,“ vzpomíná François Saix, ředitel kliniky Bonnefon, což je zařízení s 200 lůžky nacházející se uprostřed města. „Obrovská vlna vody se naráz dostala až do vstupní haly! Ještě že se to stalo v tuhle hodinu, tedy ve chvíli, kdy na operačních sálech v podzemí nebyl žádný pacient! Nemocní by neměli sebemenší šanci... Několik členů personálu, kteří byli tehdy na pracovišti, mělo čas jen taktak utéct, než živel všechno pohltit!“

Departement Gard, který se stal obětí katastrofických záplav několik týdnů po Německu, České republice a Rakousku, byl jedním z prvních příjemců pomoci z Fondu solidarity EU, založeného 11. listopadu 2002. Přesně o měsíc později, tedy 11. prosince, rozhodla Evropská komise přidělit Francii pomoc z tohoto fondu ve výši 21 milionů euro, která byla určena na pokrytí nákladů při naléhavých operacích v departementu Gard. Nakonec FS EU pomohl financovat celkem 115 operací, jejichž výše se pohybovala od dvou tisíc po více než dva miliony euro.

Modulová jednotka s operačním blokem byla instalována na střeše kliniky Bonnefon

Přežití

Úvěry v souladu s regulami FS EU posloužily nejprve k obnově infrastruktury. Práce na vodovodních a dopravních sítích si v departementu Gard vyžádala 4,5 miliónu euro, na zdravotnickém a školském vybavení pak dalších 6,3 miliónů.

Jen klinika Bonnefon v Alès vyčíslila škody na 5,4 milióny euro. Pojišťovny uhradily čtyři pětiny sumy, takže milión euro zůstal neuhrazen, a přidělení pomoci ve výši 783 382 euro z FS EU bylo tudíž oceněno. Záloha ve výši 15 % například umožnila hned na začátku roku 2003 přemístit léčebné zařízení do provizorních budov a chirurgické služby včetně operačního sálu přestěhovat do pater.

Fond solidarity doplňuje ostatní veřejnou pomoc, zmírňuje zádrhele při nahrazování škod ze soukromých zdrojů, ale přináší také něco „navíc“, zejména v oblasti prevence. „Díky 311 000 euro z FS EU jsme mohli rychle odstranit škody, ale také přijmout preventivní opatření, jakými bylo vybudování nepropustných panelů nebo zařízení zaručující funkčnost generátorů“, zdůrazňuje Jean-Louis Tetu, zástupce ředitele nemocnice v Alès, kterou povodně také silně zasáhly. „Takové investice bychom si bývali nemohli

bez Fondu dovolit,“ dodává Michel Gil, finanční ředitel této nemocnice, která má 600 lůžek a slouží pro 120 000 obyvatel.

Dalších 2,8 miliónů euro získalo školství. Jesle, školky, školy, lycea a jiná sociálně-vzdělávací zařízení v departementu Gard, která dostala peníze z Fondu solidarity, ani nelze spočítat. Tak například v Bagnols dostal zdravotnicko-vzdělávací institut „Les Hamelins“, určený pro mladé lidi ve velkých problémech, téměř 270 000 euro na obnovu svých prostor, které byly z velké části poničeny v důsledku rozlití říčky Cèze. „Bez zásahu Evropy bychom toto nádherné místo museli zavřít a přesunout se jinam, přičemž jen Bůh ví kam a kdy,“ prohlašují společně ředitel tohoto centra Yves Abad a předseda správní rady Jean-Claude Tichadou.

Když přímo na místě potkáváte příjemce pomoci, pochopíte rychle, že Fond solidarity pomáhá zachraňovat instituce a zařízení prospěšná a potřebná, jejichž finanční prostředky by jim však podobnou katastrofu nedovolily přežít. Bez FS EU by například přišly vniveč léta práce na místní úrovni. Fond solidarity přitom zdaleka není nějakým „humanitárním fondem pro bohaté“, jak by si někdo mohl myslet, nýbrž skutečným nástrojem obnovy.

Most Pont du Gard

„Bez FS EU by most dlouho zůstal ve stavu, v jakém jej zanechala řeka Gardon,“ říká Bernard Pouverel, ředitel organizace, která Pont du Gard spravuje. „Opravili bychom to nejnutenější, ale dílo by zůstalo křehké, přičemž záplavy se budou nevyhnutelně opakovat.“ U čtvrté nejnavštěvovanější archeologické památky ve Francii (1,4 miliónu návštěvníků ročně) se ovšem s penězi nešukdilo – s investovanými 2,2 milióny euro jde o nejambicióznější individuální operaci Fondu solidarity v departementu Gard.

Toto místo kulturního dědictví mezinárodního významu, ale i cíl procházek a koupání místních obyvatel, je coby nejvyšší existující římský akvadukt vysoce ceněno. Částka 9,833 miliónů euro, kterou sem vložil Evropský fond pro regionální rozvoj, umožnila památku lépe zhodnotit a zřízením muzea, kavárny, „kontrolované“ obchodní zóny a v diskrétní vzdálenosti i parkoviště také ochránit. „A právě ve chvíli, kdy to všechno začalo fungovat, začne Gardon řádit a odnese břehy!“ stěžuje si Bernard Pouverel.

Fond solidarity tedy svou pomoc směřoval zejména do dvou míst: 1,36 miliónů euro posloužilo k postavení hráze podél řeky Gardon v délce 400 m a 840 000 euro bylo investováno do zpevněného rekreačního území, které nahradilo dřívější terasy, jež odnesla voda. „Museli jsme kout železo, dokud bylo žhavé, protože později už by bylo těžké najít 1,3 miliónu euro na rekonstrukci hráze,“ pokračuje ředitel. „Dobré bylo i to, tedy smím-li to tak říci, že stavební dělníci byli ještě na místě a dokončovali úpravy financované z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Fond solidarity EU navíc urychlil i úklidové operace.“

Dalším základním směrem pomoci Fondu solidarity EU bylo vytvoření preventivní infrastruktury a „okamžitá ochrana kulturního dědictví“. Odklizení naplavenin a úklid hlavních řečišť vodních toků stálo v departementu Gard 5 miliónů euro, zatímco 2,1 miliónů šlo na obnovu a ekologickou úpravu hrází a přehrad. V tomto ohledu usnadnila uplatnění pomoci Fondu přítomnost „sdružení obcí povodí“, pověřeného řízením veškeré problematiky vodních toků jednoho povodí.

Laboratoř

„Dá se říct, že Fond solidarity EU pomohl dvěma kategoriím příjemců,“ říká Chantal Dumontel, ředitelka odboru státních aktivit na prefektuře departementu Gard. „Jednak pochopitelně ‘oficiálním’ konečným příjemcům, ale také všem státním službám, které se musely chovat do jisté míry originálně, pokud si chtěly zajistit pružnost řízení, a někdy ve svých obvyklých způsobech musely provést určitou revoluci. V tomto ohledu byl Fond solidarity jakousi laboratoří správného postupu.“

Všech 21 miliónů euro, které Gard dostal k dispozici 21. prosince 2002, bylo spotřebováno mezi březnem a prosincem 2003, v souladu s povinnostmi využít pomoc FS EU během jednoho jediného rozpočtového roku. Tato velice krátká lhůta vyžaduje velkou aktivitu a efektivní partnery. FS EU tedy donutil jednotlivé veřejné účastníky (stát, kraj, radu departementu, obce), ale i zainteresované soukromé stavebníky a podnikatele, velice úzce spolupracovat.

Vynikajícím příkladem synergie, kterou si svým způsobem vynutilo uplatnění peněz z Fondu solidarity, bylo uvedení mostu Svatého Mikuláše do původní podoby. Tento most ze 13. století, který leží asi deset kilometrů proti proudu od Pont du Gard a přemostňuje průsmyk řeky Gardon, byl v září 2002 zatopen do výše 2,70 metrů, jinými slovy řeka zde dosahovala do výšky téměř 22 metrů, protože oblouky mostu jsou ve výšce 19 metrů. Celá horní část stavby byla zničená, avšak vzhledem k tomu, že se jedná o strategický silniční most a navíc symbolické místo obyvatel kraje, bylo rozhodnuto zachovat při opravě jeho neocenitelnou hodnotu. „S využitím Fondu solidarity EU jsme váhali, jelikož nás tlačil čas – vše bylo nutné dokončit do listopadu 2003, tedy za maximálně osm měsíců,“ vzpomíná Michel Ravet, ředitel odboru územního plánování a místního rozvoje prefektury v Gard. „Šlo ale o velkou výzvu a my jsme uspěli.“ Během pěti týdnů se opravdu všichni sponzoři, ochránci a podnikatelé sešli, přidělili zakázky a s úspěchem na mostě provedli stavební práce. „Stovky kamenů musely být otesány na míru, protože každý měl jiné rozměry,“ vysvětluje inženýr Claudie Cap, který byl pověřen vedením prací, a na dokreslení ukazuje příslušné plány.

„Marshallův plán“

„Vybrali jsme takové autory projektů, kteří byli schopni úvěr využít během jednoho roku,“ říká prefekt Jean-Pierre Hugues. „Potom jsme prostě fungovali jako pokladna

Most Svatého Mikuláše zničený řekou Gardon (nahore) a jeho přesná rekonstrukce

a přijali metodu řízení na velice partnerské bázi, opírající se o odbor rekonstrukce, výbory týdenního plánování a měsíčních kontrol... Věci usnadnila skutečnost, že pravidla Fondu solidarity EU jsou mnohem jednodušší a pružnější než pravidla Evropského fondu pro regionální rozvoj. To, v čem se FS EU podobá slavnému Marshallovu plánu, je vysoce efektivní. Nu a když máte navíc velmi krátkou lhůtu, tedy čelíte termínu „na doraz“, jste samozřejmě nesmírně motivováni zmobilizovat svou energii na maximum.“

V prosinci 2003 postihly departement Gard nové záplavy, ale velice odlišné od těch předchozích, protože tentokrát se rozvodnila Rhôna. Řeka se vylila z břehů po dobu dvou týdnů, a to konkrétně na hranicích departementů Gard, Vaucluse a Bouches-du-Rhône, přičemž postiženo bylo 26 obcí. Efektivní využití úvěrů FS EU v roce 2002 samozřejmě hovořilo ve prospěch přidělení nové pomoci po této druhé vlně povodní v roce následujícím; dosáhla výše 19,626 miliónů euro a byla rozdělena mezi všechny tři postižené departementy.

„Abonenty Fondu solidarity se jistě nestaneme,“ zdůrazňuje prefekt. „Naši kompenzaci za cennou pomoc Evropy je prevence rizik, a to je především otázka územního plánování a trvalého rozvoje: je například zapotřebí podporovat obyvatelstvo, aby se stěhovalo do center měst a vesnic, než aby se pokračovalo cestou parcelování území. Je samozřejmě těžké k něčemu takovému lidi přesvědčit, a to, že se dnes zamítá každá žádost o nové stavební povolení v místech, kde může voda stoupnout o více než 50 cm, není nijak zvlášť populární opatření, ale daří se nám to...“

Itálie

„S Fondem solidarity přemůžeme strašlivé zemětřesení z roku 2002“

Corrado Seller, generální ředitel, *Italská civilní obrana*

Ve dnech 31. října a 1. listopadu 2002 zažily kraje Molise a Pouilles na jihu Itálie sérii seizmických otřesů, které dosáhly 5,4 stupně Richterovy

stupnice. Otřesy postihly mnoho obcí v provinciích Campobasso a Foggia a způsobily problémy velké části obyvatel. Většina míst na rozsáhlé ploše, kde zemětřesení proběhlo, utrpěla značné materiální škody, přičemž nejvíce bylo zasaženo městečko San Giuliano di Puglia, které otřesy zcela zničily, a kde dokonce zřícení školy způsobilo smrt 27 žáků a jednoho vyučujícího.

Katastrofa si pochopitelně vyžádala okamžitý zásah všech složek Civilní obrany, a to z celého italského území. Dramatické situaci, ještě zhoršené špatným přístupem a nepříznivými klimatickými podmínkami, čelilo 5 000 mužů – hasičů, policistů, vojáků a také dobrovolných členů první pomoci.

Zemětřesení zanechalo žalostnou podívanou. Přibližně 12 000 osob muselo být evakuováno a co nejrychleji ubytováno ve 49 provizorních tábořích, kde bylo postaveno 2 737 stanů, 518 přívěsů a 14 výdejen jídla. Kromě těchto nejnaléhavějších

opatření se záhy ukázalo, že pro velký počet lidí, kteří přišli o střechu nad hlavou a svými vlastními prostředky nejsou schopni si opatřit náhradní bydlení, bude třeba zřídit dočasné ubytování, které by jim umožnilo získat alespoň trochu normální životní podmínky, než skončí rekonstrukční práce.

Bylo tedy nutné hledat vhodná místa pro takováto provizorní obydlí. Vyvstala například potřeba přemístit většinu obyvatel San Giuliana di Puglia na vyvýšeninu několik kilometrů od města, přičemž výběr místa byl kompromisem mezi bezpečností a nutností obnovit sociálně-ekonomické vztahy. Společně s bydlením pro zhruba tisíc obyvatel zde vyrostly školy, obchody, úřady a kostel, a tak než byla dokončena rekonstrukce San Giuliana di Puglia, vznikla za městem vesnice tvořená dřevěnými chatami.

Celkové škody způsobené zemětřesením z roku 2002 byly odhadnuty na 1 500 miliónů euro. Dne 8. prosince 2003 přidělila Evropská komise oblastem Molise a Pouilles z Fondu solidarity pomoc dosahující přibližně 31 miliónů euro. Zhruba 9 miliónů euro bylo určeno na okamžitou obnovu infrastruktury a zařízení nutných pro distribuci elektřiny, zásobování vodou a odvádění odpadních vod, jakož i na telekomunikace, dopravu, zdravotnické služby a školská zařízení, zatímco dalších 11 miliónů euro šlo na výstavbu provizorních obydlí a zajištění služeb okamžité pomoci pro obyvatele postižených oblastí. Třetí část financí ve výši přibližně 11 miliónů euro pak byla přidělena na nejrůznější aktivity zabezpečující infrastrukturu a značně poškozené kulturní dědictví (otřesy půdy zasáhly velkou část kostelů, památek a historických budov, jimiž zdejší kraje Molise a Pouilles oplývají).

V současné době je už velká část pomoci EU spotřebována a výrazně pokročily také plánované aktivity. Význam finanční pomoci Evropské unie a klíčovou roli, kterou sehrál Fond solidarity, je každopádně třeba zdůraznit.

Kontakt:

corrado.seller@protezionecivile.it

Provizorní ubytování pro postižené obyvatele

Prioritou strukturálních fondů v období 2007–2013 je prevence rizik

Na úrovni Evropské unie musí být přístup k rizikům globální a integrovaný

V rámci Interreg III B, projekt SDF podporuje prevenci záplav na Rýnu

Sedm miliónů postižených osob a šedesát miliard euro pojištěných ztrát, taková je bilance přírodních a technických katastrof v Evropě v letech 1998–2002 v 31 státech, které jsou členy Evropské agentury pro životní prostředí. V budoucnu by se přitom situace měla ještě zhoršovat, protože náklady spojené s těmito kalamitami podle odhadů pojišťoven dosáhnou v příštím desetiletí 150 miliard dolarů ročně.

Dopad katastrof posledních let na ekonomiku postižených oblastí přesahuje kapacitu existujících mechanismů odškodňování. Úsilí, které členské státy podnikly (někdy s podporou strukturálních fondů) k oživení svého hospodářství nebo obnově svého území, tak mohou přijít nazmar. Přírodní nebo technické neštěstí kromě toho často postihne víc než pouze jeden stát, takže na úrovni Evropské unie musí být přístup k rizikům globální a integrovaný.

Prevence zahrnuje nejrůznější typy aktivit: opatření ke zmírnění rizika, jejichž snahou je odstranění příčiny tohoto rizika již u zdroje (např. omezení emisí CO₂, případně povinnost stavět v nezátopových oblastech), nebo opatření vedoucí k přizpůsobení se „životu s rizikem“ (např. změna pravidel výstavby či stavba přehrad a hrází). Tyto dva druhy činnosti financuje politika evropské soudržnosti, jakož i politika EU ve prospěch životního prostředí, rozvoje venkova, dopravy a výzkumu.

Prostřednictvím postupných výzkumných programů Komise podporuje také činnosti, které umožňují zlepšit znalost rizik. Opatření týkající se přírodních nebo technických rizik jsou navíc zahrnuta do mnoha směrnic a dalších právních předpisů Společenství.

Prevence rizik: od možnosti financování k prioritě

V rámci současné politiky soudržnosti je financováno mnoho akcí týkajících se prevence rizik. Činnosti zaměřené na prevenci jsou uvedeny i v nařízení „EZOZF“ ⁽¹⁾ a ve sdělení Komise o iniciativě v rámci společenství týkající se celoevropské spolupráce INTERREG III ⁽²⁾.

Po katastrofách, které v roce 2002 zasáhly několik členských států Unie, doporučila Komise ve svých revidovaných obecných zásadách, stanovujících priority pro uplatnění strukturálních fondů ⁽³⁾, aby mohly být akce vedoucí k prevenci rizik financovány v rámci přezkoumání programů v polovině jejich fungování v roce 2004. Komise také doporučila, aby bylo přijato rozhodnutí o přidělení rezervy vztahující se na výkonnost, ze které bude neefektivnějším programům rozděleno 8,246 miliard euro.

V návrhu nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, které Komise přijala v polovině července 2004, se hovoří i o tom, že prevence rizik bude jedna ze tří priorit pro období let 2007–2013. Ustanovení týkající se rizik jsou pak obsažena také v nařízeních o Evropském zemědělském fondu pro regionální rozvoj a Evropském fondu pro rybolov (viz *tabulka dále*).

Definice vhodných oblastí

Území, která dostávají pomoc ze strukturálních fondů, stanovenou na základě sociálně-ekonomických kritérií pro stávající období, nejsou vždy vhodná pro akce preventivní. Návrh nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj stanovuje, že výběr vhodných oblastí má být v kompetenci daného členského státu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze 17. května 1999.

⁽²⁾ Dokument K(2000)1101 z 28. 4. 2000.

⁽³⁾ Konečná verze KOM (2003) 499 z 25. 8. 2003.

Pokud pak jde o Evropský zemědělský fond pro regionální rozvoj, tam se preventivní opatření proti požárům týkají oblastí, které členská země určí jako rizikové. Předpokládá se také, že to bude tento stát, který označí i oblasti vhodné k opětovnému zalesnění.

Návrh větší intervence na územích, která jsou přirozeně znevýhodněná, by měl usnadnit preventivní činnost v těchto oblastech. Někdy zde totiž kvůli problémům s financováním nelze zahájit účinné akce směřující k prevenci určitých rizik, jako jsou například požáry nebo laviny.

Úvahy o strategiích, které bude nutné přijmout, je třeba předjímat

Návrhy vyhlášek pro období 2007–2013 by měly být přijaty v průběhu roku 2005. Rozhodujícím faktorem úspěchu přijatých strategií přitom bude předchozí úvaha členských zemí, týkající se stanovení jednak vhodných zeměpisných oblastí a jednak témat a území, kde bude třeba soustředit finance.

Při definování těchto strategií bude nutné vzít v úvahu přírodní i technologická rizika, zvláště v oblastech, které jsou jim nejvíce vystaveny. Pro stanovení účinných strategií, směřujících k přizpůsobení a snížení rizik, bude nutné mít nástroje umožňující brát v úvahu veškeré vlivy, ať se již týkají lidí, měn nebo životního prostředí.

Politika soudržnosti v oblasti prevence rizik umožňuje, aby uplatnění solidarity bylo dvojí. Přináší totiž finanční pomoc nejvíce znevýhodněným regionům Unie, ale také dalším oblastem, jejichž konkurenceschopnost je třeba podpořit, aby zdejší snahy o rozvoj mohly být trvalé. Činnost – případně nečinnost – určitých regionů by mohla negovat úsilí o rozvoj v ostatních krajích, proto podpora regionální spolupráce umožňuje posílit solidaritu mezi těmito oblastmi. Tím, že politika soudržnosti Společenství soustřeďuje svou snahu na prevenci rizik, umožňuje činnostem vztahujícím se k životnímu prostředí, dopravě a rozvoji venkova, aby se v regionech 25 členských států výrazně projevil, pokud se těchto záležitostí týče.

Kvalita ovzduší: program ISPA financuje snížení zamořujících emisí elektrárny Maritsa východ II v Bulharsku

Politika soudržnosti a prevence rizik

	Období 2000–2006	Období 2007–2013
Regionální rozvoj	<p>Revidované strategické hlavní směry</p> <ul style="list-style-type: none"> > Realizace geologických či stabilizačních výzkumů; > Plány prevence přírodních rizik. <p>INTERREG III</p> <ul style="list-style-type: none"> > Hlavní směry a společné plánování týkající se správy a zlepšování příhraničních oblastí; > Zhodnocení, trvalý rozvoj a zachování přeshraničních lesních zdrojů; prevence katastrof; > Vypracování strategií spojených s bojem proti rizikům. 	<p>Cíle „Konvergence“ a „Konkurenceschopnost“</p> <p>Plány směřující k boji s přírodními a technickými riziky a k jejich předcházení</p> <p>Cíl „Územní spolupráce“</p> <p>Témata:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Podpora námořní bezpečnosti; > Ochrana proti záplavám a ochrana pobřežních vod; > Prevence a ochrana proti erozi, zemětřesení a lavinám. <p>Akce:</p> <ul style="list-style-type: none"> > Dodávky zařízení; > Rozvoj infrastruktury; > Koncepce a provádění plánů nadnárodní pomoci; > Systémy mapování rizik; > Vypracování společných nástrojů k prevenci, kontrole a boji proti rizikům.
Rozvoj venkova	<p>EZOZF</p> <p>Prevence a odstranění přírodních rizik a lesních požárů zasahujících zemědělskou nebo lesnickou výrobu</p>	<p>Evropský zemědělský fond pro regionální rozvoj</p> <p>Prevence a odstranění přírodních rizik a lesních požárů zasahujících zemědělskou nebo lesnickou výrobu</p> <p>Rozvoj lesních zdrojů a zlepšení jejich kvality:</p> <ul style="list-style-type: none"> > První zalesnění zemědělských i nezemědělských půd; > Posílení ochranné role lesů v boji proti erozi půdy; > Řízení vodních zdrojů a udržování kvality vody.
Přístup k rybolovu		<p>Obnova výrobního potenciálu sektoru rybolovu poškozeného přírodními nebo průmyslovými katastrofami.</p>

NIZOZEMÍ

Rozšíření řečiště Rýna

Celkové náklady: 6 591 385 EUR
Příspěvek EU: 2 962 986 EUR

„IRMA, tedy program prevence záplav v povodí Rýna a Maasy, podpořil mezi lety 1997 a 2003 řadu často novátorských projektů. Dobrým příkladem integrovaného přístupu programu IRMA je přemístění hráze Bakenhofu poblíž města Arnhem. Šlo o to, v délce několika kilometrů koryto Rýna rozšířit o 200 metrů, což si ovšem nejdříve vyžádalo přemístění kolonie dělnických zahrádek. Podél hlavního řečiště byl poté vyhlouben odvodňovací kanál a takto rozšířené koryto se proměnilo v nový přírodní rekreační areál pro místní obyvatele. Operací, která spojila přírodní úpravu s řešením odvádění vody ve velmi hustě zastavěném prostředí, se o sedm centimetrů snížila maximální hladina, které v těchto místech může Rýn dosahovat, a posílila se tak bezpečnost obyvatel Arnhemu.“

Jacqueline Laman, nizozemské ministerstvo bydlení, územního plánování a životního prostředí, bývalá koordinátorka programu IRMA
jacqueline.laman@minvrom.nl

ATLANTICKÝ PROSTOR

Námořní bezpečnost v Atlantiku

Celkové náklady: 84 350 EUR
Příspěvek EU: 48 920 EUR

„Výbor pro kontrolu plnění programu INTERREG III B 'Atlantický prostor', na jehož činnosti se podílí řada regionů Francie, Španělska, Irsko, Portugalsko a Velké Británie, nechal vypracovat studii o nadnárodní spolupráci v oblasti námořní bezpečnosti. Odborníci, zastupující různé přímořské oblasti Unie, pracovali na prioritních tématech sítě, kterou je třeba vytvořit, na kritériích, které musí projekty splňovat, aby existovala souvislost a komplementárnost s úkoly mezinárodních organizací, států a evropských institucí, a na partnerství, která se musí vytvořit, aby projekty byly skutečným přínosem pro politiku námořní bezpečnosti. Tato iniciativa spadá do rámce přípravy budoucího období plánování, během kterého budou prioritami prevence rizik a námořní rozměr.“

Ronan McAdam, koordinátor programu INTERREG III B „Atlantický prostor“
interreg@cr-poitou-charentes.fr
Internet: www.interreg-atlantique.org

SEVERNÍ MOŘE

Prevence záplav

Celkové náklady: 9 847 575 EUR
Příspěvek EU: 4 923 788 EUR

„Společným rizikem pro většinu přímořských oblastí jsou záplavy. Projekt FLOWS využívá zkušeností mnoha účastníků působících v prostoru pro spolupráci INTERREG III B 'Severní moře', kteří jsou zapojeni do ochrany a trvalého rozvoje oblastí vystavených riziku záplav. FLOWS se týká jak technických, tak společenských aspektů předcházení záplavám s cílem tuto prevenci lépe začlenit do územního plánování. Projekt musí vyústit do přesnější kartografické práce, lepších metod simulace záplav a využití půdy, vyhotovení signalizace rizik a vzbuzení zájmu veřejnosti, jakož i politických činitelů s rozhodovací pravomocí a činitelů z podnikatelského prostředí. Ve Velké Británii tak byly vybrány tři budovy, kde se budou předvádět a testovat postupy, jež by mohly snížit škody způsobené povodněmi.“

Helen Elliott, vedoucí projektu, Cambridgeshire County Council
Helen.elliott@cambridgeshire.gov.uk

ALPSKÝ PROSTOR

Geodézie ve službách prevence rizik

Celkové náklady: 1 988 334 EUR
Příspěvek EU: 974 167 EUR

„Cílem projektu „ALPS–GPSQUAKENET“ je zavedení vysoce výkonné nadnárodní geodetické sítě, založené na snímačích GPS (*Global Positioning System*) pokrývajících celý alpský prostor. Tento systém dosahuje přesnosti v milimetrech za rok a jde o první celoevropskou geodetickou síť, která umožní důkladně využívat celé škály GPS: stanovení seizmických rizik, meteorologii, územní monitoring, navigaci, dopravu, kartografii atd. Projekt, založený na partnerství mezi specialisty z oboru geodézie a konečnými uživateli, poskytne vynikající základnu pro školení jak místních orgánů, tak mladých vědců.“

Abdelkrim Aoudia, vedoucí projektu, Univerzita v Terstu
aoudia@dst.units.it

Internetová stránka Inforegio

Na webové stránce Inforegio naleznete celkový přehled evropské regionální politiky. Nejnovější informace jsou k dispozici v kapitole „Newsroom“:

http://europa.eu.int/comm/regional_policy/newsroom/index_fr.htm

Kontakty

Evropská komise, Generální ředitelství „Regionální politika“
Unité 01 – „Information et Communication“
(Informace a komunikace)
Thierry Daman
41, avenue de Tervuren, B-1040 Bruxelles
Fax: +32 2 296 60 03
E-mail: regio-info@cec.eu.int
Internet: http://europa.eu.int/comm/dgs/regional_policy/index_fr.htm

Informace o typech regionální pomoci Evropské unie
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_fr.htm

ISSN 1725-8197

© Evropská společnost, 2004
Reprodukce povolena s uvedením zdroje.

Úřad pro úřední tisky

Publications.eu.int